

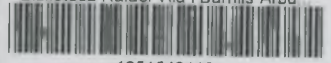
13 CORRANER

ARBÚCIES, DESEMBRE 1980

Josme

Biblioteca Rafael Vià i Barnils-Arbú

1351543112

Camprodon, 15
ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

OPINIÓ PERXADA

La nostra força és la veritat,
la nostra arma, la franquesa,
el nostre escut, la dignitat
i l'ensenya, l'honradesa.

FES L'AMOR I NO LA GUERRA

És Nadal. I per Nadal és quasi obligat, amanida tradició, parlar de la felicitat que, tothom gaudeix de la concòrdia imperant i figurada; de la pau desitjada als altres; de la justícia que, qui ho dubta?, impera a tot arreu; de la fraternitat,... És també costum fer-ho amb correcció, justesa i bona fe.

Per Nadal és tradició, obligada i falsa tradició, aturar els enfrontaments i proclamar treves a totes les confrontacions. Per Nadal,... és pecat fer la guerra.

Som galants de la natura,
de l'esplai i de la diversió;
som rivals de la incultura,
de la intriga i de la traïció.

No ens agrada la hipocresia. No pensem en treves ni rendicions. Ens enorgullim de tenir almenys una idea clara i fixa: Persegüim - la veritat i la justícia. I aquesta preocupació no pensem congelar-la ni revisar-la.

Ai, els lletraferits,
quan portem la veritat!
Que tremeixin els ressentits,
la nostra força ningú no l'abat.

L'equip de Perxada no us felicita el Nadal. Ni us desitja pau i felicitat per aquestes festes. (Que dolents som). A vosaltres, amics lectors, us consta que els nostres millors desitjos us acompanyen - sempre. Al llarg de l'any. Només aprofitarem aquesta avinentesa per renovar aquest desig. No seria necessari, però ens agrada fer-ho. A tots, gràcies per la vostra grandiosa col.laboració. Que la tristor s'allunyi dels vostres cors. Que la justícia i la generositat -- governin els vostres actes.

BON NADAL I FELIÇ ANY 1981

Tindrem sempre per penyora
l'art, la història i la terra;
el llenguatge que ens honora
i el menyspreu per tota guerra.

NOTA: Agraïm l'aportació poètica del
nostre estimat col.laborador
Joaquim Horta i Ferrer.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Martí Auledas, Carme Domingo, Xavier Güell,
Jaume Sureda i Núria Tort..

EDITA: Conselleria de Cultura de l'Ajunta-
ment d'Arbúcies.

IMPRESSIÓ: Impremta Trema.

NOTA IMPORTANT:

-Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar, necessàriament, a algun membre de l'Equip de Redacció.

PERXADA, no es fa responsable ni sotascriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, tret de l'OPINIÓ PERXADA, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

TOTS HI TENIM VEU:

CONTESTA A UN GRUP D'EX-CANTAIRES.

-Després de llegir la vostra carta publicada a l'últim número de "PERXADA", em fa molt estrany que poseu en entredit els comentaris sobre el companyerisme actual de la Coral del Centre, fets per en Josep M^a.

-Ell ha estat entre nosaltres, recentment, per això crec que pot opinar molt més bé que vosaltres, que fa més d'un any n'esteu completament al marge i no en sabeu res de res. És més, esteu parlant per despit i donant el vostre judici sobre uns fets passats molt desagradables en el quals vosaltres hi tingueru molta part de culpa.

-Penso que teniu raó en quan a la sorpresa que la majoria vàrem tenir en veure aquella canalla en un assaig, sense nosaltres saber-ne res, a part que després em varen semblar vàlids els raonaments donats més tard.

-Adient als Estatuts, estic totalment d'acord amb vosaltres; però us "descuideu" de dir que, paralelament a tot això, la vostra manera de fer dintre la Coral, va ésser com a mínim, una mica especial. Feieu coses tan estranyes, com no assistir a cap assaig i en canvi sí a les actuacions. (Em refereixo concretament a una de les signants). Potser ella es pensava que ja en sabia prou de cantar, opinió que no compartíem pas la majoria de la Coral. Una altra, es passava sistemàticament tots els assaigs protestant de les cançons, de la manera de dirigir, etc... en una paraula, emprenyant!. I per últim, el més singular comportament de l'última signant, que deia: "Si aquella es pot prendre el luxe de no assajar i sí d'actuar, jo puc fer-ho al revés, o sigui, assajar i no actuar", i de fet, així ho feia!

-Podeu comprendre que amb el vostre comportament, no afavoríeu pas l'harmonia, de la que tant parreu, i no podíeu esperar que us abonéssim en aquella última reunió tan estranya, en la que una de vosaltres es va passar l'estona cantant entredents, com si allò no anés per ella. L'altra, dirigint-se només al Director, i quan li vàrem dir que no ens assabentàvem del que deien, ens va respondre que no n'havíem de fotre res. I esperàveu que us defenséssim...!

-Que pleguessis tu, Joan, ja és un cas a part. Em sembla que no et varen donar cap més sortida, després de l'enfrontament personal, molt desagradable, amb un dels membres, per a motius totalment a part de la Coral, els quals desconexíem i que per tant no ens hi podíem ficar.

-És l'única pèrdua que he lamentat, ja que, a part de saber cantar "un rato llarg", eres el més entusiasta de tots. Per això m'estranya del teu bon seny, que hagis signat també aquella carta, que si el que pretén és remoure velles rancúnies o desfer la Coral, potser per enveja, esteu ben arreglats...!

JOAN RIBERA

NOTA: L'escrit del nº 11 de PERXADA mes d'Octubre, signat per Josep Mª Iglésias i Dalmau, i titulat "Escalivada al Crous" sembla que per algú ha estat una escalivada de bitxos... coents.

SALUT, TIL.LA I PAU MENTAL.

JOSEP Mª IGLESIAS i DALMAU.

A LA REVISTA "PERXADA"

Rectificant l'escrit que hi havia en l'anterior nº d'aquesta revista sobre el Judo, hem d'aclarir que encara que el Sr. Batlle va intervenir perquè ens deixessin el local on actualment estem fent Judo, no va ser cedit per l'Ajuntament, puix que l'edifici ja no és propietat del Municipi.

El local ens el va cedir gentilment l'actual Director de l'Institut d'Arbúcies, Sr. Agustí Casanova.

Esperant que hagi quedat clar aquest punt, s'acomiada atentament

El President, Jaume Masó

Hola Arbuciencs!

Vull aprofitar l'ocasió que m'ofereix aquesta simpàtica revista local, per parlar un xic del Moto-Cross, i aclarir alguns conceptes que per manca d'informació, poden estar una mica equivocats.

El Cross és una branca del motociclisme esportiu que compta a Espanya amb milers de llicències federatives, que tenen el seu principal punt de concentració a Catalunya. - Prova d'això, és que cada any al Vallès i Montgai se celebren dues proves puntuables per al campionat mundial, amb gran èxit tant per part del públic com d'organització.

Arbúcies, que per les característiques naturals del seu entorn, és un lloc idoni per l'aficionat al Trial o Moto-Cross, també ho és per l'excursionista i admirador de la natura, essent per tant inevitable, el xoc d'opinions i principis d'ambdós.

A la meua forma de veure, és problema de tots conservar i respectar la natura i l'arbucienca més, degut que és amb la que tenim que conviure, però no que per això s'hagi de marginalitzar un esport que compta amb gran nombre de practicants i aficionats. De totes maneres, solucions n'hi ha!

També m'agradaria dirigir-me a aquest sector de la societat, perquè parlar de motocrisme és parlar de "bojos". Crec sincerament que s'ha de saber distingir al clàssic - "xulo" (que fa soroll i circula a tota velocitat per als carrers, suposant un perill públic), del veritable practicant, que com a màxim disputara una cursa un cop a la setmana a qualsevol circuit degudament acondicionat.

El Moto-Cross en concret, és un esport molt noble, degut que n'hi ha d'altres que atempten fins i tot contra la integritat física dels sers vius.

Tampoc no hem d'oblidar que de la motocicleta i les seves variants en surten milers de llocs de treball.

Equivocat o no, aquest és el meu punt de vista.

JOAN RODRIGO I COSTA.

En pròximes edicions, parlarem (a la secció d'esports) dels arbuciencs que practiquen algun esport del motor.

Tota la raó a "Nota a Convergència local" signada per "Un simpatitzant", a la secció de la bústia de "Perxada".

No hem assistit en un sol acte ni cultural, ni social, ni popular, ni ecologista, etc... organitzat per el partit que precisament porta com a eslogan: "anem per feina".

Sí, és ben cert i comprenc la decepció del "Simpatitzant".

Com a contrarèplica alegre i alligonadora, a la secció "Nens i Nenes", una carta -potser una faula?- d'una encantadora Núria, dóna una lliçó fenomenal de sensibilitat, sencillesa i tenacitat, per l'aplicació a una quantitat de fets que es poden dur a terme, construïnt i no "Tirant per terra les cabanes"...

Gràcies

Mercè Junoy

Arbúcies, a sis de desembre de l'any mil nou-cents vuitanta.

Benvolguda Gent de Perxada!!!!!!!

En primer lloc agrair-vos la publicació de la present lletra.

Ahir mentre ballava a la Discoteca Mariné vaig tenir una idea, com a tal és molt simple:

"Muntar un festival de música Rock"

Evidentment dur a terme i a bon termini un muntatge d'aquest calibre i envergadura és feina d'una colla de gent.

Els que estiguem interessats en fer una cosa d'aquest tipus ens hauriem d'anar veient, anar trobant, anar enreunant.

No sé quina seria la millor manera per contactar... pot ésser a través de Perxada?

Bé, fins un altre i que passeu unes bones festes d'Hivern.

Salut!!!!!!!!!!

Manel Bonfill i Albizu

salut publica

EL CÀNCER ÉS CURABLE AVUI?

Què és el càncer?: Entenem per càncer, neoplàsies o tumors malignes, aquelles neoforacions originades dins les cèl.lules dels teixits que creixen incoordinadament, excessivament, i independent, sense reportar cap utilitat a l'organisme.

La insistència, en els mitjans d'informació que la guarició del càncer és un fet, és excessivament triomfalista, tot i que s'estan fent investigacions persistents, no solament per a assolir noves drogues sinó per a conèixer la causa de la malaltia, que en el fons no deixa de ser molt fosca.

Allò que ens és inacceptable és que es creïn falses expectatives de vida, a persones que amb l'esperança d'aquestes notícies, buscaran i posaran tots els mitjans econòmics que tinguin a l'abast per arribar a guarir-se de la malaltia.

A hores d'ara es disposa d'una sèrie de drogues, algunes són encara a l'etapa experimental, que poden ser a vegades altament tòxiques i difícils de manejar. En el millor dels casos, aquestes drogues poden aturar temporalment la malaltia, però no guarir-la.

A tot el món moren anualment un milió de persones per càncer, essen la segona causa de mort, després de les malalties càrcio-vasculars. A causa de la disminució de la mortalitat infantil, l'augment de l'expectativa de vida, la degradació del medi ambient i l'augment de la contaminació, el càncer està en constant augment. A Espanya només, davant els 43.650 morts per tumors malignes el 1969, entrobem 52.000 el 1975.

Especular amb xifres de curacions, és adobar una il.lusió injusta, comerciant-hi a vegades. En primer lloc, perquè la diversitat de tumors és molt àmplia, segons el teixit en el qual s'assenten. S'ha de tenir present que alguns tipus de tumors, quan donen una simptomatologia ja són en un estadi molt avançat. Més que en la curació la clau del problema rau en la prevenció, per mitjà d'un diagnòstic a temps i amb un tractament oportú. La pràctica d'anàlisis, radiografies, etc. aporta en determinades ocasions molt poques dades. Actualment es desaconsella la radiologia sistemàtica de tòrax per a cercar el càncer de pulmó, s'exposa la població a un risc innecessari de radiació. És més important, en aquest cas el control de les causes que poden produir-lo: l'hàbit de fumar, la contaminació atmosfèrica, la inhalació de gasos, etc. La pràctica de citologia vaginal i exploració ginecòlogia haurien de ser norma, almenys cada trienni, per les dones entre 20 i 65 anys. Alhora caldria ensenyar a la dona a practicar l'autoexploració mamària per a detectar precoçment petites tumoracions mamàries.

Ara per ara, el guariment del càncer no és al nostre abast, potser en un futur es puguin aportar solucions. La gran tasca és preveure'l.

A. RODRÍGUEZ PONCELAS

PHILDAR

LLANES • MITGES • MITJONS

GUIA PER A LA CONFECIÓ
DE JERSEIS.

c/ Germana Assumpta, 22

Martí Plana
Fotògraf

CORRESPONSAL GRAFIC DE PREMSA

REPORTATGES

CASAMENTS — etc.

ES REVELAN CARRETS de COLOR

Tel. 86 03 75

ARBÚCIES (Girona)

CONCURS PREMIAT AMB
LLIBRES PER VALOR
DE 1.000 PTES.

GENT D'ARBÚCIES
GENT D'ASTÚCIES
CONCURS Nº 13

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

PREGUNTA Nº 1
ARQUITECTÒNICA

-Aquesta estampa típica,
ja no la veiem gairebé
enlloc.
Saps dir-nos on és aquest
safareig públic?.

PREGUNTA Nº 2
-CULTURAL-

-Durant les festes de
Nadal, és tradició a la
nostra Parròquia el càn-
tic d'una Missa, ja cente-
nària d'en Bernat Calvó i
Puig, que gairebé tots co-
neixem. Saps com s'ano-
mena?

PREGUNTA Nº 3 -ESPORTIVA-

- L'esport de l'esquí tan propi en aquest
temps d'hivern, es pot practicar no massa
lluny de casa nostra.
- Saps dir-nos-en algun lloc?

- Envieu les respostes a l'Oficina de la Caixa, a la Biblioteca, o lli-
breria El Pont; i també directament a PERXADA.
- Teniu temps fins el 10 de gener.
- El mes vinent publicarem la solució al concurs nº 13 i el nom del
guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS Nº 12: El guanyador és: FRANCESC TORRES I IVÓ.

PREGUNTA Nº 1: El Regàs.
" Nº 2: Serafí Pitarra.
" Nº 3: FESTA DEL PEDAL. Dies 15 i 16 de Novembre.

NATURA

Article 4rt.

"EL GRÈBOL I EL GALZERAN"

En arribar el Nadal, em ve a la memòria un parell de plantes que gairebé no manquen mai en aquests dies en cap llar catalana: el Grèbol i el Galzeran.

El Grèbol (*Ilex aquifolium*) és un arbre d'uns 10 metres d'alçària, encara que sovint té un aspecte arbustiu. Les seves fulles són rígides, molt dures, amb la vora ondulada i amb dents fortes i punxoses, verdes tot l'any i molt llustroses. Les seves flors formen uns pomells enganxats a les tiges. Per reducció de la part masculina o femenina en totes les flors d'una mateixa planta, aquestes esdevenen femenines o masculines respectivament. Les femenines produeixen uns fruits petits com pèsols de color vermell - que destaquen fortament sobre el color verd fosc de les fulles.

La fusta del Grèbol és dura i compacta, molt escaient per a ésser emprada en ebenisteria i en torneria. També, un cop pintada negra, substitueix el banús.

De l'escorça s'obté el vesc, substància enganxosa que s'empra per a carregar ocells de cant mitjançant un reclam.

Les seves propietats diurètiques es coneixen des d'antic, però cal tenir en compte que els fruits són perillosos per als nens, perquè poden produir-los la mort.

El Galzeran (*Ruscus aculeatus*) és una planta arbustiva d'un metre d'alçària, amb moltes arrels adventícies i amb tiges subterrànies anomenades "rizomes". Les tiges aèries són verdes i estriades. Les fulles desapareixen fins a convertir-se en petites escates triangulars que envolten els nusos de les tiges. El que ens sembla que són les seves fulles no són altra cosa que les branques aplanades, dures i punxoses anomenades "filocladis". Al centre d'aquestes branques apareixen unes flors petites i blanquinoses que donen lloc a uns fruits arrodonits de color vermell.

Grèbol (*Ilex aquifolium*)

Galzeran (*Ruscus aculeatus*)

El Galzeran és comestible. Els brots tendres, que apareixen per la primavera, poden menjar-se com els espinacs.

El rizoma del Galzeran es prepara en forma de tisana que, beguda dos cops al dia lluny dels àpats principals serveix per a guarir les malalties renals. Forma part de l'anomenat "Xarop de les cinc arrels", que fins fa ben poc s'emprava com aperitiu i com a ciurètic. (Les altres arrels que formen aquest xarop són: esparraguera, api, fonoll i julivert).

El fort contrast entre la verdor de les fulles i el vermell dels fruits és el que ha fet que aquestes plantes siguin tan apreciades com a plantes ornamentals.

En trobar-se'n a tots els nostres boscos i que la seva fructificació s'escaigui - als voltants de Nadal ha estès el seu ús en aquestes diades on l'alegria natural - d'aquestes plantes és un digne complement de l'alegria i de la joia que ens envolta per tot arreu.

Arbúcies, desembre de 1980

GERMÀN ALVAREZ
Catedràtic de Ciències Naturals.

HISTÒRIES DE BARBERIA

(1er.)

Han passat una munió d'anys: Quan encara no estàvem mecanitzats i ningú podia ni tan sols somniar que en el transcurs de la vida podríem afaitar-nos amb màquina elèctrica, la gent acudia a les barberies, com a mínim setmanalment, on els aprenents de barber, en aquella època, degudament proveïts de brotxa, tassa, sabó i aigua els remullaven perquè després de ben estovat el pel els barbers poguessin afaitar-los més còmodament.

Com és natural en aquells temps passats la gent vivia més persimoniosament, amb més calma i el que avui tot és pressa, aleshores quedava a segon terme, no s'estava acostumat com ara a anar contra rellotge, com vulgarment és diu, això vol dir que hi havia molts clients que es passaven satisfactòriament molt de temps dintre les barberies, donant ocasió que mentre s'esperaven que els toqués el torn, era pròdig a sentir molts comentaris i les converses fluïen a flor de llavi, algunes certes, altres exagerades, hi havia comentaristes de tots colors i per tots els gustos; amb quelcom s'havia de passar l'estona.

Recordo com si fos ara, en una barberia del carrer del Vern, ja desapareguda, hi havia un client molt original que le plaïa en gran manera portar la veu cantant, per cert molt bona persona, però un xic exagerat amb les seves converses, tant és així que s'esperava sempre la seva arribada amb mostres de gran expectació, esperant tothom ansiosament que encetés el comentari acostumat de cada dissabte.

En un d'aquests, explicà molt seriosament, que una vegada el contractaren per abatre les nous d'una noguera, i afegia: "Mireu si n'era de grossa que hi vaig tenir feina una pila de dies. Com és natural, al cap de la primera setmana vaig anar a cobrar a casa del propietari, on ens hi trobarem al mateix temps sis jornalers més. Mentre esperàvem tots set que ens cridessin per anar a cobrar, entre nosaltres férem el comentari d'on havia treballat cada un, mireu el que són les coses, va donar-se la coincidència que tots set havíem estat a abatre la mateixa noguera durant aquella setmana i el curiós del cas és que cap s'havia vist l'un a l'altre".

Tanmateix trobareu una explicació un xic exagerada, però puc ben assegurar que així mateix li vàrem sentir a contar i així mateix ho escric.

No tinc cap dubte que el pensament que tindreu quan haureu llegit aquestes ratlles d'aquesta història tan original, serà el mateix que vàrem tenir els que ho sentirem a contar. Francament, durant tots els temps es troben persones que són formidables amb la seva imaginació.

JOSEP GUÀRDIA

El nostre ahir

-Gràcies a l'ajuda facilitada pel nostre amic, l'eminent arbucienc Fèlix Graells, - podem oferir als nostres lectors les narracions d'un fets ocorreguts a la nostra vila en temps passats que ens il.lustren sobre la idiosincràsia d'aquella gent en les seves sofrències i en les seves heroïcitats.

-Causa una gran tristesa en contemplar el drama dels arbuciencs durant la guerra de la Independència, quan les tropes franceses, el 1808 invadiren la plana de Vic i feien les seves incursions per aquesta comarca sembrant el pànic i la desolació entre el veïnatge.

-Diu que en aquella època, aquesta vila gastà molts diners i que es formaren Sometens per a defensar-se i atacar quan convenia l'enemic, ja que la població es veia constantment amenaçada. Un dels motius era que el camí que anava de Vic a Girona passava a dues hores de distància d'Arbúcies i com que als francesos els convenia atacar el castell d'Hostalric i havien de passar forçosament per aquest indret, era necessari així, estar sempre alerta.

-Aquests Sometens juntament amb estols de voluntaris que es formaren arreu de Catalunya i que més tard prengueren el nom de Miquelets, a Arbúcies i comarca constituïren un bon contingent d'homes preparats que guerrejaven per les muntanyes i causaven gran quantitat d'estralls als francesos, entre baixes i presoners, sobretot quan el nombre de tropes que es movien per aquests verals fou major en motiu de la campanya del setge de Girona.

-Amb tot, vingué la festa del Corpus de 1809, diada de dol per la història arbucienca. Quan se celebrava la processó acostumada, entrà violentament a la població la xusma invasora, "Mataren a tota la gent indefensa que trobaren, saquejaren totes les cases de la vila i les esglésies Parroquial, la de l'Hospital o Congregació i la de la Pietat. A la primera, a més de destrossar les calaixeres i armaris de la sagristia, caixes de les Confraries i el Sagrari, robaren la gran Creu de plata, la Vera Creu i molts altres objectes del culte. A l'església de l'Hospital robaren un calze molt bo i un altre vas sagrat a la Capella". Sembla que molts altres objectes se salvaren de la devastació, per haver estat amagats per astúcia, fora vila.

-De totes maneres, es veu que el Rector no volia celebrar la processó pels carrers en tenir coneixement que els francesos estaven concentrats a Viladrau, però a última hora amollà a prec dels administradors; i la devota comitiva sortí al carrer i es produí el desastre que hem comentat.

-I fou tan sobtat l'atac del escamots francesos, que sols va tenir - temps els Sr. Rector de salvar la - Custòdia amb el Sagrament, que el - R. Pare Josep Aulet, dominic, fill - d'aquesta vila, va sumir a Can - Torrent del Mas, a una hora de - distància de la població.

-Dues hores bastaren només per a consumir-se l'espantosa tragèdia.

Joaquim Horta i Ferrer

-DE CAÇA-

Un caçador entre al poble amb - dos conills penjats al sarró.

-Carai noi, si que has caçat avui - li va dir un company seu.

-Això? Tal com ho veus no és res - li contestà, -haguessis vist la setmana passada, sols vaig matar-ne un, però era tan gros, que a casa n'hem menjat tota la setmana, i el que ha sobrat.

F.T.

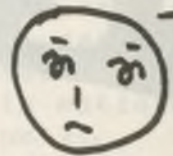
gemma cortina -6 anys

NENS I NENES

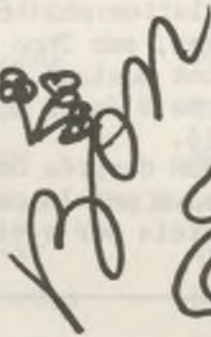

usellet

Nadal

lluna

Els dibuixos són de
la Natàlia Pérez -5 anys-
la Mª Carme Parra -6 anys-
en Ramon Rodríguez -6 anys-
la Núria Pintu i Soler -5 anys-
en Jesús Chico -6 anys-

GRUP PARROQUIAL TERCERA EDAT

El dia 11 del corrent, aquest Grup es traslladà a Canet de Mar. Visità l'Esplai del Jubilat i l'Escola Industrial d'Enginyeria Tèxtil. El professor d'aquest centre docent, enginyer Miquel - Soler rebé molt amablement els visitants i els n'explicà el funcionament i característiques, recorrent les diverses dependències on es mostren els laboratoris i les vàries maquinàries que s'utilitzen per la fabricació dels seus productes que són apreciats arreu del món.

Visitaren seguidament el Santuari de la Misericòrdia, on es celebrà la Sta. Missa, i després d'un àpat de germanor i d'un passeig pel parc, empengueren el viatge de retorn, fent un curta parada a Sant Pol.

DADES DEMOGRÀFIQUES (per J.B.C.)

NOVEMBRE DEL 1980

Baptismes: 3 Ma Assumpció Casellas i Obiol; Xavier Vilamala i Sánchez; Josep Pallarols Bové.

Casaments: 1 Josep Soldevila i Trias amb Pepita Pidemunt i Canaleta.

Defuncions: 4 Lluís Salvans i Fauri; Rosa Bohils i Iglésias; Joan Virgili i Busquets; Dolors Fugarolas i Mosoll.

ARA FA CENT ANYS (11 novembre del 1880)

Baptismes: 3
Casaments: 6
Defuncions: 8

HAN ASSASSINAT UN DELS MITES DELS ANYS 60?

Kennedy, Luther King, Che Guevara, etc... foren assassinats. Jhon Lennon era, és i serà un mite per la joventut dels anys seixanta, conegut mundialment per ésser un dels components del famós grup The Beatles. Era l'ànima del grup, el que aportava més idees, per les lletres de les cançons, riques de contingut humà.

El seu més important missatge era d'amor i de pau per al món. Fets com la devolució de la medalla de l'Imperi Britànic, per protestar de la política exterior bel·licista i la guerra del Vietnam ho demostren. Del grup va ésser l'únic en fer-ho.

Aquest contingut pacifista queda reflectit en moltes cançons seves com per exemple "Imagina"

"-Imagina que no hi ha infern
solament cel entre nosaltres
-Imagina tota la gent vivint
que no hi hagi cap raó per matar i per
morir."

Però al final ha estat víctima de la violència que ell rebutjava, ha mort a trets de pistola.

Fins al seu últim acte posà de manifest el seu humanisme, donant gran part de la seva fortuna a centres sanitaris, culturals i diversos que lluiten pel bé de la humanitat.

Els Beatles, amb Jhon Lennon, no solament era un conjunt musical, sinó que varen influir la forma d'ésser i de viure de tota una generació.

JHON LENNON després de 40 anys de vida, estimava i resava per la raça humana.

Feu el mateix per a ell!

K I M

VIATGES MARSANS

REPRESENTANT:

AGÈNCIA ARBÚCIES

C/ GERMANA ASSUMPTA, 22

RELACIÓ DE QUINTOS DE L ANY 1980

1.- Jordi Bayés i Pujolràs	Saragossa
2.- Salvador Bernabé i Ridorsa	Pròrroga 2ª
3.- Martí Bohils i Orriols	Madrid
4.- Josep Callís i Bassas	León
5.- Antoni Busquets i Ribera	E. de "cupo"
6.- Ferran Cansado i Pajuelo	Melilla
7.- Joan Clos i Recarens	Saragossa
8.- Joan Corbera i Campamajó	Almeria
9.- Ramon Cortada i Garriga	Cartagena
10.- Josep Espígol i Recarens	E. de "cupo"
11.- Josep Faixedes i Comas	Canàries
12.- Josep Fernández i Cabezas	Pontevedra
13.- Antoni Ferrer i Prat	Alacant
14.- Josep Garriga i Nicolau	Cartagena
15.- Enric de las Heras i Mnez.	Cartagena
16.- Manuel Hernández i Mulero	Còrdova
17.- Ramon Mataró i Clopés	Pròrroga 2ª
18.- Vicenç Moré i Camps	Cartagena
19.- Joan Morer i Parera	Madrid
20.- Martí Pagès i Planas	Exclòs, fill de vídua
21.- Joan Planas i Oliver	Còrdova
22.- Antoni Prieto i Torres	Sant Climent
23.- Lluís Pujol i Noguera	Pròrroga
24.- Jordi Riumalló i Martí	Còrdova
25.- Ricard Sànchez i Alamilla	Sant Climent
26.- Josep Soldevila i Clopés	Càceres
27.- Lluís Sureda i Comajuan	Cartagena
28 Ramon Sureda i Comajuan	Cartagena
29.- Miquel Tarrés i Pujolràs	Madrid

JOHN LENNON: CAMÍ DEL MITE

Sir John Winston Lennon, cavaller de l'Imperi Britànic des del 1965 i pacifista en la línia eclèctica, anglès de Liverpool i resident als Estats Units, músic compositor de quaranta anys, ex "líder-intel·lectual-i-guitarrista-rítmic" de The Beatles -aquell conjunt musical pop que va tenir important ressò en la joventut i en els costums social dels seixanta a -portant com a resposta en aquella dècada consumista el que s'ha vingut a anomenar com la Nova Cultura, les formes externes de la qual foren una innovada moda en el vestir i una marcada tendència als cabells llargs- fou assassinat, amb quatre trets d'un revòlver del 38, per en Mark David Chapman -un boig? un maniàtic? un fanàtic? un excèntric? un casual? un...?- a l'entrada dels apartaments-de-luxe "Dakota" al barri de West Side a Manhattan New York, cap a les onze p.m. del proppassat vuit de desembre (les 4 de la matinada del dia 9 al Principat).

En Lennon ha marxat jove i d'un modus violent com un autèntic "rock-man", i malgrat que els mitjans de comunicació, escrits i visuals, farem, poc a poc, oblid del seu òbit, milers d'aparells reproduiran per totes les contrades: "A hard day's night", "Help!", "Sgt. Pepper's" "Yellow Submarine", "Lady Madonna", "Hey Jude", "Yesterday", - "Let it be", "Imagine", "Plastic Ono Band" -moltes amb aquelles lletres que reflectien la problemàtica d'un cert sector del jovent que pretenia margirnar-se de la societat de consum- i gent d'arreu del món recordarà, sense necessitat de cap fotografia, -aquell rostre, aquell cabell i aquelles ulleres petites de montura rodona.

Ha mort un geni. Pas al mite!!!

PUIGVÍ I FUNOLLET

tot xecant

D'ençà que es va començar el col·legi Jesús Infant, en Pere Ball.lli-sera n'ha viscut les experiències, i hem volgut que fos ell qui ens donés a conèixer l'escola.

- *Des de quin any funciona el Col·legi Jesús Infant?*

Fa onze anys, l'associació de caps de família d'Arbúcies teníem ganes de fer quelcom positiu per al poble; vam parlar de muntar un economat o una escola pro-deficients i ens decidírem per aquesta perquè creiem que tocava més la fibra sensible. Per la seva part, les germanes hospitalàries també n'havien parlat i entre tots plegats ho vàrem tirar endavant.

- *Quins pobles acull?*

Tots els de la Mancomunitat, encara que actualment només se'n serveixen: Sant Hilari (dos alumnes), Arbúcies (3), Breda (3), Hostalric (2) i Massanes (1).

L'any passat n'hi havia més però alguns d'ells han passat al "Joan - Rius" i d'altres, sortosament han trobat feina. Per tant malgrat que el col·legi està adequat per vint-i-dos alumnes, enguany només n'acull onze.

- *Quines edats tenen?*

Dels cinc anys fins que ells volen, perquè aquests nanos sempre són nens, i podem dir encara un nen de quaranta anys. He notat que quan comencen a treballar, tot i que és un fet molt positiu, es tornen més tancats i tristos... s'anyoren! Tenim el cas de'n Josep que sempre que ens ve a veure diu que vol tornar.

- *Assisteixen tots els que hi haurien d'assistir?*

Amb sinceritat, no. Hi ha pares que no accepten que el seu fill ho necessita; els costa d'admetre-ho, potser no veuen que li seria profitós.

- *A les escoles trobem mainada que no segueixen el nivell corresponent, degut a dificultats psicomotrius, de parla..., que amb un mestre especialitzat superarien ràpidament. Hi hauria possibilitats que el col·legi Jesús Infant oferís aquesta àrea de recuperació fora d'horari escolar?*

Nosaltres hi estaríem d'acord però la mestra és de fora i no disposa de tant temps, a més em sembla que els pares creuen que si l'educador va a casa seva es fa de manera més discreta. Tot i això, s'ha parlat amb el M.E.C. de formar una aula especial, conjuntament amb altres pobles, però no acabem de lligar caps!

- *Quin tipus d'escola és?*

És estatal, depenem del centre Dr. Carulla amb el que aquest any tenim molt bona avinença.

- *De quina manera es treballa?*

Com aquest any mai no havíem tingut un equip educatiu (format per tres persones) tan complet i competent. S'ha encaminat la labor perquè els alumnes se sentin útils: van a comprar el diari; cada setmana ingressen els seus guanys del taller a "La Caixa", aprenen a llegir el rellotge, a telefonar... Cada educador té la seva tasca: els profunds estan al càrrec de la Margarida Gu-dayol, dels possibles recuperables en té cura la Carme Camps com a professora especialitzada i la Carme Riera els ensenya a portar la granja.

- *És important que mengin aquí?*

És una continuació de la tasca educativa, cada setmana tenen la feina assignada i així apre-

Atendre la granja és una de les seves activitats.

nen a menjar, a parar la taula, a fregar-la, a servir el menjar...és a dir, a valer-se per ells mateixos.

- I a casa, troben una continuïtat d'aquest aprenentatge?

Hauria de ser així, però és difícil d'aconseguir i sovint troben contradicció amb allò que els ensenyen a casa seva i a l'escola.

- Com heu solventat la qüestió del taller ara que el Col.legi Montsoriu ha passat a ser estatal?

L'aula que ens cedien ens anava molt bé i ens ha costat força trobar un altre local. Després de diverses gestions en va, hem trobat els baixos de can Joanola a un preu assequible i aviat ho tindrem enllestit per anar-hi.

-Quines activitats s'hi realitzen?

Al taller són quatre els nanos que hi van i fan catifes, treballen guix, telers, bosses de confits i fins i tot hi ha una empresa que quan tenen moltes cartes ens les porten per que les posin a dins el sobre i hi plantin el segell.

- I la granja com va?

De moment molt bé, la setmana passada mateix es varen vendre 98 kg. de conill i ara tenim ganes de posar més gàbies, malgrat que el lloc no és molt espaiós. El fet principal és que ells hi tenen molta afecció i la cuiden molt bé; ara esperen il.lusionats que les gallines ponguin els primers ous. El que es tracta és de fomentar les activitats que els agraden i alhora els són profitoses.

Tanmateix s'ha parlat de construir una granja on hi puguin treballar tots els deficientes de la comarca; l'inconvenient és que el "Serem", entitat que ho subvencionaria, no dóna els diners fins que l'obra és feta i és un xic arriscat.

- Com es nodreix el pressupost?

El Ministeri d'Educació cada dia ens fa més costat pels nanos d'edat escolar, i dels que la sobrepassen, se'n fa càrrec el Serem. L'ajut ens ve mitjançant beques, transport, material de taller i menjador. També rebem subvencions del Govern Civil i dels municipis de la Mancomunitat. Els pares aporten en concepte de mensualitat, les 3.000 ptes. que reben del I.N.P. pel seu fill.

Tot i que no ho sembli, les despeses són moltes (personal, furgoneta, 180 km/dia, menjador...) El pressupost puja a 230.000 ptes. al mes, és a dir, 19.000 ptes. per alumne.

-Qui formeu part de la Junta?

Fins ara som sis membres: en Lluís Danís, la Montserrat Soler, en Miquel Saborit, en Xavier Puigdevall, la meva dona i jo, però properament n'hi haurà un altre per fer-se càrrec de l'explotació d'un terreny que ens han cedit. Cadascú té una tasca concreta, i conjuntament fem l'operació ampolla-paper, la loteria i tràmits per aconseguir beques. De fet, les activitats que fem de cara al carrer (postulació, partits benèfics, col.lecta a missa...) hem intentat anar-les suprimint a mida que van aminorant les necessitats; - abans el col.legi les havia passat molt magres, però ara amb l'ajut que ens ve i amb els 275 socis que som a la comarca, quasi ens en sortim. Només ens farien falta uns quants socis més per arribar a tenir autonomia.

De cara a aquestes festes de Nadal, no ens deixem enlluernar pels torrons i la pau i felicitat aparents i sapiguem veure que al nostre costat encara hi ha qui necessita ajut. Fer-se soci del Col.legi Jesús Infant pot ser una manera de donar-los la mà. PENSEM-HO.

“DE LA CASA DE LA VILA ESTANT...”

Aquests darrers dies, més concretament els proppassats 28 de novembre i 1 de desembre, tingueren lloc a la nostra Vila sengles taules rodones sobre el Pla General d'Ordenació i sobre la catalanització de l'escola.

Dos temes suficientment importants com per interessar a la generalitat i com per preveure-hi una assistència i una participació d'arbuiciens gairebé massiva.

Si hom ha de fer una valoració de l'acte del dia 28 pel nombre d'assistents, una valoració simplista a criteri meu, es pot dir que fou un fracàs. Les 40 persones mal comptades que acudiren al local de la biblioteca de la Caixa per informar-se de les modificacions del Pla General representen només un 1% de la població d'Arbúcies: i el Pla General afecta a tots d'una manera o altra.

Hi ha qui un cop feta aquesta comprovació aritmètica tan senzilla ha "gaudit" tot comentant el poc poder de convocatòria de l'Ajuntament; i poc se n'ha faltat perquè s'ho apuntes sin com un "tanto" propi.

Crec que és pura inconsciència política, per dir-ho d'una manera suau, intentar capitalitzar la manca d'interès per un tema comunitari. No se n'adonen entre altres coses, que si l'Ajuntament democràtic s'ho mirés amb la seva òptica estreta, no podria desitjar altra cosa millor sinó que el tema passés ben desapercebut.

L'Ajuntament es dol, és veritat, de la minvada assistència del dia 28, però li sap greu només perquè sense participació ciutadana en l'acció de govern, no hi ha democràcia.

Pel que fa a la segona taula rodona l'hauríem de considerar un èxit, si empréssim el sistema de valoració anterior, ja que el local de la biblioteca era ben ple. No obstant i això crec que en el seu conjunt el debat sobre les possibilitats de l'escola catalana a la nostra vila fou molt pobre de continguts.

Alguns dels components semblaven més amatents a justificar-se que a plantejar els problemes de fons amb els quals pares, alumnes i mestres topem per a aconseguir una escola en català, i sobretot amb continguts catalans.

La manca d'interès en la majoria dels Arbúciens pel seu Pla General d'Urbanisme i la por d'alguns dels participants a la Taula Rodona sobre l'escola a posar els problemes reals sobre la taula i debatre'ls a

fons són, a criteri meu, dos exemples que palesen una certa immaduresa davant la nova vivència democràtica i més concretament el poc arrelament entre nosaltres d'un concepte tan bàsic i fonamental com és la responsabilitat ciutadana.

Jaume Soler
i Pastells

Ja ho veieu nois, la perxadista Montserrat es casa i se'ns en va. Ah, no penseu pas que la mare "Perxada" li hagi donat el passaport així com així!. És clar que no!. Abans li ha fet signar un escrit on es compromet a fer-se càrrec de la corresponçalia de la revista a Cerdanyola. I ja és un fet!, "Perxada" ha obert nous horitzons... I qui sap si de tant en tant no hi haurà infiltracions de propaganda perxadista pel mig de Ràdio-4!.

De debò, Montse i Manel, la colla de Perxada us diem de tot cor: SORT I ENDAVANT!.

-L'Equip-

LA REVOLUCIÓN DE SEPTIEMBRE DE 1868

L'anterior article publicat a Perxada versava sobre els precedents , que portaren al poble a bolcar-se a la revolució de Setembre.

A Catalunya existien també durant aquest anys de meitat de segle, més motius de descontent per part dels obrers, tant al sector agrícola com a l'industrial, que en la resta d'Espanya. Igualment a la classe burgesa hi havia una minoria liberal d'ideologia republicana-federalista, i el descontent per la desacceleració del procés industrialitzador era evident.

No obstant això Catalunya no va participar fins molt tard (finals de Setembre) en aquest important moviment revolucionari. Les causes d'aquest retard són degudes segons Josep Fontana a les decepcions acumulades durant cinc anys de pronunciaments, encapçalats pel general Prim, en els quals els catalans hi tingueren un paper destacat.

Entre aquests pronunciaments, el dels sergents d'artilleria de Sant Gil, va fer sortir centenars de civils al carrer, que lluitaren a les barricades dirigits per homes com Pi i Margall o Lluís Blanc. En fracassar aquest aixecament la repressió va ésser duríssima a Catalunya: part del regiment de Bailén, a Girona, va sublevar-se i els soldats van marxar en direcció a la frontera francesa; a Barcelona s'executaren dos oficials de cavalleria i es va assassinar a sang freda a Vicens Martí (el noi de les barquetes).

L'estiu de 1867 es preparava un altre aixecament a l'Alt Aragó i a Catalunya. Els caps de l'operació serien a l'Aragó el general Pierrad i el coronel Moriones, a Catalunya, els coronels Fernando Pierrand (Girona), Eugeni Lagunero (Tarragona), que estarien a les ordres del general Contreras, que havia d'entrar per la Vall d'Aran i seria nomenat capità general del Principat. Prim hauria d'acudir a Barcelona un cop engegat el moviment, per a dirigir-lo, però, de cop i volta, havia canviat tots els seus plans, sense avisar a ningú i enganyant a tots els que s'hi jugaven la vida, no es va presentar i es va dirigir a València. Un cop allà va comprendre que la situació d'aquell país no li permetria d'entrar-hi i retornà a la Vall d'Aran on no acabà de decidir-se a passar la frontera. Però els combatents enganyats, perderen les ganes i es desanimaren, ja que darrera d'aquell moviment es necessitava un cap i una organització. Estimulats per l'indult que els oferia Cheste, capità general de Catalunya, el 31 d'Agost s'havien rendit més de 4.000 homes.

La reacció dels catalans davant aquests fets no va ésser gens favorable a Prim. Ho veiem en aquestes paraules d'Eduard Casanoves un dels caps de l'aixecament:

"Créame usted, general, que hemos caído en el ridículo; que quien va a perder más es usted; que con esta vergonzosa derrota que acabamos de sufrir, el gobierno ha ganado mucho (...). Lo que pasa en Catalunya es que todos los que hemos cumplido hemos quedado atontados, sin explicarnos el modo como ha concluido una revolución que con tantos elementos contaba, haciendo leña fuerte sobre usted nuestros enemigos, y diciendo pestes de usted la mayor parte del pueblo".

Piu i Soler escribia en una nota manuscrita en el llibre de García Ruíz, sobre els fets del 1867: "No quiso ir porque demasiado veía que, triunfando el paisanaje, la revolución hubiese ido más lejos de lo que él deseaba..."

És ben evident doncs que els catalans ja estaven prou escarmentats i que no tornarien a creure al general Prim. És per això que quan un any més tard, pel setembre de 1868, s'inicià la revolució, Prim, no la començà a Catalunya, sinó que entrà per Cadis, on hi havia una gent més innocent a qui podia fer creure més fàcilment tots els tòpics d'un pronunciament disfressat de revolució.

El dia 16 de Setembre Prim arribà a Gibraltar amb altres generals. El dia 17 l'almirall Joan Baptista Topete es pronuncià a Cadis. Prim marxà cap a Cadis per posar-se al front de l'aixecament juntament amb Serrano. A partir de llavors s'inicià la propagació de la Revolució. El general Prim era l'encarregat d'afavorir el pronunciament de les ciutats del Mediterrani, mentre el general Serrano avançava cap a Madrid.

Paral·lelament en aquestes accions de l'exèrcit s'unien a la Revolució les Juntes revolucionàries de totes les ciutats i pobles d'Espanya i s'armava al poble.

L'exèrcit revolucionari va guanyar la batalla d'Alcolea al Marquès de Novaliches, que era l'encarregat del govern moderat per a ensorrar l'aixecament. El dia 30 de Setembre es va constituir la Junta de Madrid que es va erigir com a capdavantera de la Revolució atribuint-se funcions superiors a las de les altres Juntes, com va ésser la de formar un govern provisional en el que no hi formava cap element del partit democràta.

Les primeres notícies de l'aixecament arriben als diaris catalans el dia 21, sense suscitar cap mena de ressò a Catalunya. El dia 23 el Capità General de Catalunya, Cheste, publicava la proclama dels "Peres i dels Jaumes". El dia 29,, el capità rebia un despatx del cap de govern on se li deia que la situació era molt greu i que fes el que creiés oportú. Ell mateix va precipitar les coses a Barcelona, ja que els revolucionaris no es movien: facilitar un pronunciament pacífic i marxar corrents. Llavors començà la Revolució a Catalunya: un coronel donà el crit de "Viva la libertad" des del balcó de l'ajuntament, s'incendiaren les casetes dels burots, els retrats de la reina, etc...

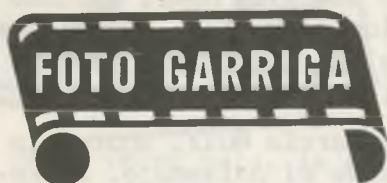
A Girona, el canvi tan pacífic i tranquil com a Barcelona, tingué lloc el dia 30 al matí. A Tarragona també el dia 30. L'endemà es portaren a terme les eleccions de les Juntes Locals Revolucionàries a cada poble. És a dir, l'ordre s'establí seguidament i les noves autoritats començaren la seva tasca immediatament.

Ara bé, les proclames i els actes de les Juntes Revolucionàries catalanes tenen, en la seva majoria, un aire més avançat, que en la resta de l'estat, i l'enfrontament de la Junta de Barcelona amb la Junta de Madrid quan nomenà un govern provisional, i a l'hora de la seva dissolució, així ho reflexen. Catalunya veu ressorgir les societats obreres, el republicanisme guanya les eleccions de diputats per a les Corts Constituents i al 1869 es produeixen els aixecaments federals. Tots aquests fets mostren la posició sempre més a l'esquerra que adopta Catalunya en tots els fets que es produeixen durant el segle XIX i és aplicable fins i tot per als nostres dies.

Proper article: LA REVOLUCIÓ DE SETEMBRE

AL NOSTRE POBLE I COMOARQUES GIRONINES.

ROSA COSTA

Carrer Camprodon, 85

ARBÚCIES

**DESITJA A TOTHOM
BONES FESTES!**

EL FALS DE NADAL

Besllums llampants, cretines,
llamins llaçats curullen cistelles,
lluernes que lloen llinatges
allunyats, torcívols, sense llegats.

Lloteja la límpida llucada
de la Nit llostrejant,
esfosquint el llambrec
lliure de la folgada,
el llagoter que lluca i cull l'or
vil de la llosella i l'afalac;

el llamenc del llampurneig
que no s'acluca, no lloa
amb la llocada dels lliberts,
el llustre dels senzills
ni clissa ni llosqueja la llibertat
cabdal, que brolla a dolls
del bell Nadal. Joaquim Horta i Ferrer

Són moltes els aspectes que han millorat a la Casa de la Vila després de les eleccions de l'any passat . Es innegable la dedicació i voluntat de servei de tots els regidors, la predisposició a afavorir activitats socials de tota mena, la protecció i ajut a totes les entitats (culturals, esportives,...), el millorament de serveis, una claredat informativa desconeguda fins ara, etc. ...

Dins d'aquest context, s'ha de reconèixer l'interès de l'Ajuntament a fer transparent la seva gestió per mitjà del "Full informatiu". I a tots els nivells. Si bé creiem que l'esmentat "Full informatiu" aconsegueix a la perfecció la finalitat buscada de fer assequible a tothom un resum dels plens, trobem a faltar una informació més concreta i detallada de temes importants per combatre la desinformació que envolta moltes qüestions d'àmbit general.

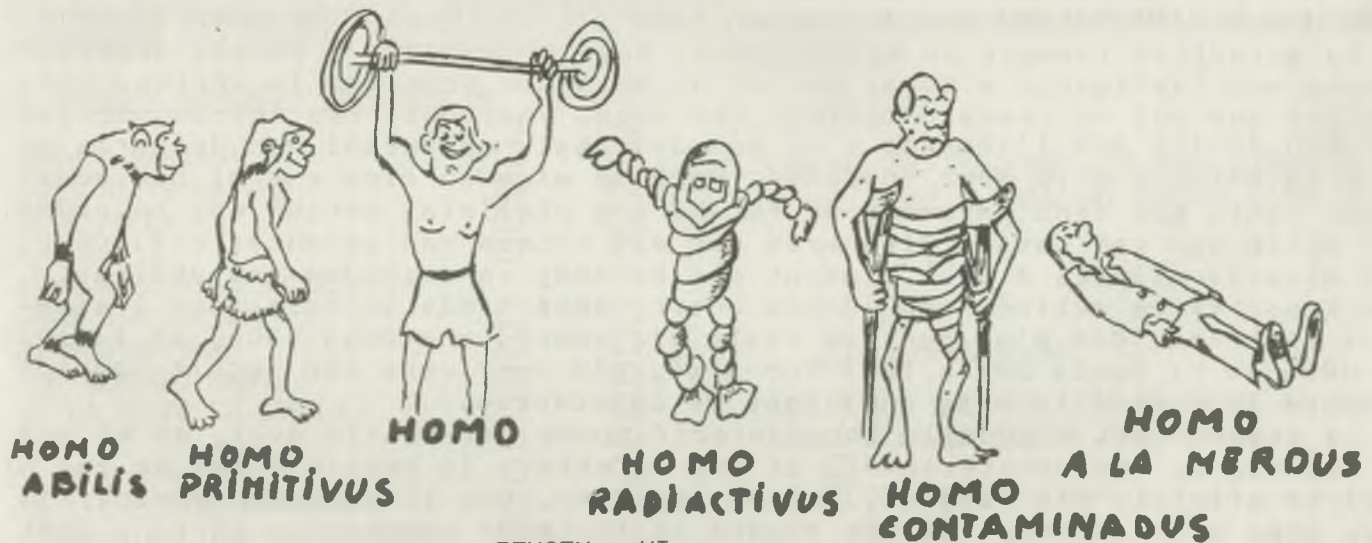
Una proposta seria la preparació de "dossiers" com més complets possible millor, sobre temes com poden ser: pressupost municipal, qüestió depuradora, pla general d'urbanisme, futur de la Cabella, etc. Perquè aquest sistema d'informació fos efectiu, pensen que els "dossiers" haurien d'ésser amplis en quan a contingut i senzills en el seu tractament. La seva divulgació hauria d'ésser semblant a la del "full informatiu".

Creiem que seria una iniciativa vàlida, malgrat els possibles inconvenients de preparació i costos que s'hagin de superar.

És clar, pues si prosperés aquesta iniciativa, la política de "portes obertes" abans esmentada, es veuria reafirmada.

Ferrer i Pagès

UNA VEGADA L'HOME

PENSEM - HI

(Any 2000 temps de por o primavera de l'amor?
Àtom: triomf de l'home o patíbul de la humanitat?
Detectors a la fi
d'una partícula del vostre poder,
febles i fràgils,
més miserables que mai,
amb rubor per les nostres consciències apedaçades,
Perdó, Senyor,
per la natura trepitjada
pels rius emmertzinats
pels boscatges assassinats....
Perdó per la bomba atòmica,

per la màquina que devora l'home
per les bufetades contra l'amor
per l'enveja
pel desagraïment
per les terribles servituds del poder
per jutjar sense mesurar que serem
jutjats
Perdó Senyor per no mereïxer el teu
perdó

RE.FO.

ELS DOS GLACIS

A la caiguda estrepitosa de les forces de L'Eix, Nord - Amèrica i l'URSS, els guanyadors absoluts de la gran batalla, van repartir-se el fruit de la victòria, tot assegurant-se cada u la pròpia, plena i futura seguretat. Aleshores els únics posseïdors del secret atòmic eren, encara, els Estats Units: Cal convenir que no van esgrimir, en absolut, la importància o l'aventatge que podien treure d'aquella situació de privilegi; el cert és que van deixar escapar l'avinentesa d'aquell moment que podia fer-los, quasi, amos absoluts del món, i, amb una gran dosi esportiva de bona voluntat, van acceptar un repartiment que afectava sempre a una tercera part, la qual no tenia altre remei que el de donar-hi l'inevitable acceptació.

Per raó de la llur supremacia naval, els E.E.U.U. van assolir el domini del Gran Oceà i el control d'una part (la més important) d'Europa, amén d'un domini de tot el continent americà, que incloïa, es clar, tant la part econòmica com l'estratègica. La Rússia soviètica va conformar-se (és un dir) amb l'establiment d'un cinturó de seguretat que neixia a Finlàndia i, des de la Mar Bàltica, baixava fins a Igoeslavia, al sud de la qual, Albània tancava el gran cinturó de seguretat (?) de tota l'àrea comunista, junt amb les tres esmentades, l'Alemanya Oriental, Txecoslovàquia, Hongria, Bulgària i Romania. Al centre d'aquest cinturó hi ha, també russificat i sense cap veïnatge democràtic, la lírica i desgraciada Polònia. D'aquest doble repartiment va escapar-se'n una bona porció de països, quasi tots de l'Àsia i de l'Àfrica, sota la denominació genèrica de "Tercer Món". Una mena de grup de llibertat del qual ja comença, també, a fer figures d'una manera alarmant.

La voracitat (sempre ha estat igual) dels governants a escala superior, sempre ens fastigueja a tots, car si no en tenen prou amb la xeringa col·lectiva que mai no cessa d'aplicar les seves funcions, ens intranquil·litzen ben sovint amb l'amenaça d'un nou daltabaix universal que deixaria petita la baralla dels anys quaranta. Però de mica en mica ens hi hem acostumat tant, que fins permetem de fer-hi una rialleta, perquè ens recordem del còlic que vam passar aleshores que els russos van intentar col·locar uns missils atòmics a Cuba, intent que Kennedy va resoldre tot obligant que Kruschef es retirés amb la cua entre cames i els vectors sota l'aixel·la: allò era, des d'un punt de vista victimari, una cosa tabú, en la qual la URSS no hi tenia res a fer: Per això, els americans van seguir ocupant (encara la tenen) la base antillana de Guantànamo.

La segona part d'aquella consideració podem fer-nos-la avui, en el cas de Polònia i, més concretament, si ens referim a la possibilitat de que els soviets afluixin els lligams, antipàtics o no, que li permeten dominar la seva àrea d'influència. Oi més encara si tenim en compte que la bona gent de Polònia hi està unida per lligams fronterers, més propers i més perillosos que els d'aquell espai marítim que segueix separant la Cuba de Castro i els Estats Units. I pot esdevenir fàcilment que les víctimes col·lectives siguin els polanesos en general; i el gran victimari, per contrassenetit, el bon patriota i flamant redemptorista Walesa.

Perquè encara, tal com va demostrar-se a Cuba, el veí poderós pot i sol fer de jutge.

Amb raó o sense.

RAFAEL VILÀ I BARNILS

cultura, *cultureta,* culturassa

FESTA DEL PEDAL

Tal com tots sabeu, els passats dies 15 i 16 de novembre va tenir lloc a la nostra vila la Festa del Pedal, organitzada pel Grup d'Escoltes i Animació.

Les activitats programades foren un Quo Vadis? el dissabte a la tarda i una bicicletada el diumenge al matí.

Al Quo Vadis? hi participaren molts nens i nenes del poble. Les proves van ésser molt diverses i animades i tots ho vàrem passar molt bé.

Pel que fa a la bicicletada, no cal dir que va reunir un gran nombre de gent disposada a pedalar una estona. I com a nota còmica no li van faltar en Rutllat, en Xarreta i els seus galifardeus que van acabar d'animar la festa.

Des d'aquí volem agrair la col.laboració de: la Caixa d'Estalvis Provincial, el Banc de Biscaia, La Caixa, la Creu Roja i la Conselleria d'Esports de l'Ajuntament.

Felicitem especialment als municipals per la seva bona tasca.

Ens agradaria recortar uns dels motius que ens va portar a organitzar aquesta festa, i que queda clarament definit en l'eslogan:

SI LA NATURA VOLEM CONSERVAR
POSEM-NOS A PEDALARI!!

Gràcies a tothom i fins l'any que ve.

GRUP D'ESCOLTES I ANIMACIÓ

DE L'HOMENATGE AL MESTRE LLONGUERES

Una vegada més, el grup de mainada del Centre Parroquial, ha posat a escena un escollit estol d'obres del Mestre Sr. J. Llongueres, per fer-ne homenatge en el centenari del seu natalici.

També hi prengué part un nou conjunt local, de música moderna, amb molta empena, que li donà un caire contrastant i va agradar força a la mainada d'avui.

El dia 30, el Sr. President d'aquesta entitat, va fer ofrena al fill del Mestre - d'una placa commemorativa, es llegiren unes paraules i es féu fins i tot un xic d'història dels fets del Sr. Llongueres i la seva atenció en vers la mainada. L'Ajuntament d'Arbúcies, va voler adherir-se també en aquest gest de companyonia enviant una tarja d'adhesió que fou llegida a continuació.

Per acabar la tarda, va actuar la Coral del Centre, incluent dins el seu repertori una cançó del compositor homenatjat.

És francament alentador, veure un escenari atapeït, ple de gom a gom d'infants moguts per unes inquietuds tan enriquidores com són el teatre, la dansa, la cançó, l'escena, - en una paraula i per damunt d'això, un Centre que procura facilitar a tothom aquest mitjà - d'expressió.

M'atreviria a dir que a la nostra Vila i al nostre Centre, s'hi veu un esdevenidor d'esperança gràcies sobretot a la mainada, sapiguem aprofitar-ho!

"DES DE LA FILA 9"

EL LLENGUATGE POPULAR

-Seguint un ordre alfabètic de les in correccions més corrents del nostre llenguatge col.loquial, aquest mes veurem les paraules següents:

<u>Incorrecte</u>	<u>Correcte</u>
Bocina	Botzina o CLÀXON
Boleto	BUTLLETA
Bolso	BOSSA
Bones!	BON DIA!, ADEU!, ADEU-SIAU!, etc.
Caballitos	CAVALLETS
Cabecera	CAPÇALERA
Cabo	CAP o CAPORAL
Calaboso	CALABÓS
Calderilla	DINERS ENGRUNATS
Calentador	ESCALFADOR o CALEFACTOR
Callo	ULL DE POLL
Camarer	CAMBREER
Camilla	LLITERA
Cansanci	CANSAMENT
Curva	REVOLT o CORBA
Capritxo	CAPRICI o CAPRITX
Canto	CANTELL o CAIRE
Carinyós	AFECTUÓS o FALAGUER

-Creiem que val la pena de fer un petit comentari sobre els barbarismes: "Buenes!", "Bones!", "Adios!", etc. Per evitar-los, disposem d'un bon repertori d'expressions ben escaients per cada cas: BON DIA!, ADEU-SIAU!, ADEU VOS GUARD!, PASSI-HO BÉ!, etc... -D'altra banda tenim la paraula "cabecera", que cal substituir-la per CAPÇALERA. Ex.: "La capçalera del llet" i "El metge de capçalera".

-El castellanisme "cabo" té en català dos significats ben diferents. D'una banda té un significat militar. Ex.: "El caporal de la guàrdia civil o de l'exèrcit". Té també un altre sentit quan es refereix a la punta de terra que entra mar endins: Ex.: El cap de Creus. Hi ha encara, entre molts d'altres, un tercer significat que indica direcció. Ex.: Me'n vaig cap a casa, que tinc tard."

-Quant la paraula "canto", la podem evitar dient: CANTELL o CAIRE. Ex.: "Donar-se un cop contra el cantell de la taula".

JOSEP AULEDAS.

JUBILATS D'ARBÚCIES: La Junta Delegada de Pensionistes i Jubilats, en l'última reunió celebrada, ha presentat la redacció dels Estatuts pels quals haurà de regir-se l'Associació, una vegada aprovats per l'Assemblea General.

NOCES D'ARGENT: Un grup format per 21 parelles que enguany compleixen els 25 anys de matrimoni s'han trobat per celebrar aquest esdeveniment. Amb tal motiu el passat dia 23 de novembre es reuniren per assistir a una missa; tot seguit va tenir lloc un dinar de germanor on no hi va faltar ni el bon menjar ni el bon humor.

FOTO - MARTI PLANA

Així mateix pels dies del 26 al 30 de desembre projecten un viatge a València, Benidorm, Alacant i Múrcia. Passeu-ho bé i per molts anys!!!

F. GARRIGA

1er. ANIVERSARI PERXADA: En un ambient de franca amistat i alegria, tots els col.laboradors de la revista, en nombre d'uns 70, ens vam reunir per sopar i fetejar plegats el primer any de Perxada. Fou una trobada senzilla però plena de cordialitat i bona harmonia. Fou una Festa!

cultura ...

FESTES DE NADAL: Com ja és tradicional a la nostra Vila, durant les Festes de Nadal es representaran "Els Pastorets" d'en Josep M. Folch i Torres, al Centre Parroquial.

-A partir del dia 24 de Desembre, vigília de Nadal, i durant els dies de festa podreu visitar el pessebre instal·lat a La Cabella.

-Concurs Nacional de Fotografia: Exposició del 25 de Desembre del 1.980 al 6 de Gener del 1.981. Repartiment de premis: a 2/4 d'una del migdia del diumenge dia 4 de Gener del 81.

-Missa del Gall a les 11 del vespre del dia 24 de desembre a la Parròquia. Acabada la Missa, la comunitat parroquial ofereix un senzill ressopó als baixos de la rectoria.

-El dia 23 de desembre a les quatre de la tarda als baixos de la rectoria intercanvi de regals entre tots els nens i nenes integrants dels grups de catequessi, amb motiu de les Festes de Nadal.

-Dia 30-12-1980 a 2/4 de 10 del vespre a la Biblioteca de LA CAIXA: Recital de Nades a càrrec d'en Rafael Vilà i Barnils.

-Dia 28 de Desembre a les 12 del migdia al Centre Parroquial un Rei de l'Orient vindrà a recollir les cartes de tots els nens i nenes d'Arbúcies. Així mateix la carrossa dels Tres Reis arribarà a la nostra Vila el dia 5 de Gener a les set de la tarda.

CAMPANYA AMPOLLA I PAPER DE L'ASSOCIACIÓ PRO-DEFICIENTS "MONTSENY-GUILLERIES"

Com cada any, el dia 10 de Gener-1.981 a la tarda, tindrà lloc la recollida d'ampolles de xampany buides, paper, cartrò, revistes, diaris... a favor dels deficients.

Esperem i agraim per endavant la col.laboració de TOTHOM;

- Col.laboració de tots els que deixareu les ampolles i el paper al portal de casa. Pensem que cal incrementar molt la quantitat per obtenir ingressos similars als d'anys anteriors ...
- Col.laboració de les Empreses que cediran els vehicles i camions per a la recollida.
- Col.laboració de tots els que volgueu donar un cop de mà el dia de la campanya. Organitzarem la sortida a partir de 2/4 de 3 de la tarda des de la plaça Dtor. Josep Turon. Us hi esperem!

L'ASSOCIACIÓ

L A C A I X A

NOTA: La conferència anterior, sobre la pesca esportiva de la truita, tanca la programació dels divuit actes culturals que "La Caixa amb el seu programa de "Dinamització cultural de les seves biblioteques" ha ofert al poble D'Arbúcies durant l'any 1.980.

ESPORTS

F U T B O L

SEGONA CATEGORIA REGIONAL

Arbúcies. 4 - St. Hilari. 0

Gran expectació hi havia a tota la comarca davant aquest encontre, que es va traduir amb una gran entrada i una recaptació rècord de 120.000 pts. per les necessitats comp-tes del club local.

El partit no va respondre a l'expectació despertada perquè la superioritat arbucienca fou total i només la sort evità un desastre per l'equip visitant. La primera meitat aca-bà amb 2-0, gols marcats per en Pastells i en Pagès, però va ser durant el segon tamps - quan l'Arbúcies presionà més fort i dos gols més - obra d'en Recarens i en Lòpez- augmen-taren el marcador fins al 4-0 definitiu, resultat molt curt un cop vist el nivell de joc dels dos equips.

ARBÚCIÉS. 1 - VILOBÍ. 1

L'Arbúcies no pogué doblegar la resistència de l'actual líder Vilobí i a pesar de jugar un bon partit, va haver de conformar-se amb un empat. L'encontre disputat per aquests dos equips fou sens dubte el millor del campionat, demostrant el Vilobí -a pesar de pe-tites ajudes que no necessita- ser el millor equip que fins ara ha passat pel terreny ar-bucienca, un equip sense fisures i amb un perillós contratac. L'Arbúcies no tingué sort i després de marcar el Vilobí en el m. 4 el 0-1, l'equip arbucienca dirigit molt bé per en Recarens dominà la situació i al m. 22 en Riumalló marcava de cap el gol de l'empat. Gran emoció al camp arbucienca per les continues escomeses a una i altra porteria i així arribem al m. 37 quan s'anul.la un gol molt dubtós a en Pastells per falta al porter.

A la segona meitat sembla que l'equip local podrà a-conseguir la victòria, però la pilota no vol entrar - quan cap al m. 17 en Riumalló l'estavella contra el -travesser i més tard en dues jugades més que discuti-des que es produïren en l'àrea visitant. Resultat fi-nal creiem que just, encara que una victòria local no hagués pas estat del tot injusta, ja que si un equip merexia guanyar, aquest era el local.

-ÚLTIMS RESULTATS-

SEGONA CATEGORIA REGIONAL:

ROSES, 1 - ARBÚCIÉS, 1
ARBÚCIÉS, 2 - CASSÀ, 1

JUVENÍVOLS:

BESCANÓ - ARBÚCIÉS (susp)
BLANES A., 1 - ARBÚCIÉS, 2
ARBÚCIÉS, 1 - VILOBÍ, 2

ALEVINS "A"

ARBÚCIÉS, 3 - FARNERS, 2
TORDERA, 0 - ARBÚCIÉS, 4
ARBÚCIÉS, 4 - VIDRERES, 1
ARBÚCIÉS, 4 - St. HILARI, 0
BREDÀ, 2 - ARBÚCIÉS, 9

INFANTILS:

St. HILARI, 0 - ARBÚCIÉS, 8
ARBÚCIÉS, 5 - LLAGOSTERA, 6

BENJAMINS

C. NOSTRA, 2 - ARBÚCIÉS, 2
ARBÚCIÉS, 2 - LA SALLE, 0
FARNERS, 4 - ARBÚCIÉS, 1
B. AIRES, 2 - ARBÚCIÉS, 2
ARBÚCIÉS, 4 - BELL-LLOCH, 0

PALAFRUGELL, 2 - ARBÚCIÉS, 0
ARBÚCIÉS, 4 - St. HILARI, 0
ARBÚCIÉS, 1 - VILOBÍ, 1

PONTENSE, 3 - ARBÚCIÉS, 10
ARBÚCIÉS, 1 - LA SALLE, 2
COMA CROS, 3 - ARBÚCIÉS, 0

ALEVINS "B"

ARBÚCIÉS, 1 - TORDERA, 3
St. HILARI, 3 - ARBÚCIÉS, 1
ARBÚCIÉS, 1 - TOSSA, 0
HOSTALRIC, 0 - ARBÚCIÉS, 1
ARBÚCIÉS, 1 - FARNERS, 1

TOSSA, 0 - ARBÚCIÉS, 2
ARBÚCIÉS, 5 - FARNERS, 0
HOSTALRIC, 0 - ARBÚCIÉS, 7

PRE-BENJAMINS

ARBÚCIÉS, 5 - VIDRERES, 3
I. FRANCÈS, 6 - ARBÚCIÉS, 0
ARBÚCIÉS, 1 - St. HILARI, 3
ANGLÈS, 7 - ARBÚCIÉS, 0

JAUME SUREDA

CAMPIONAT D' EMPRESES

Ind. 2 - P. Trencat, 1
Vald. 1 - Ind., 4
Pàmies, 5 - Ind., 5
Ind., 7 - USO, 0
Montseny, 2 - Ind., 3

Pàmies, 4 - Vald., 2
Vald., 1 - Ind., 4
Vald., 1 - USO, 0
Vald., 4 - Montseny, 2
Gualba, 2 - Vald., 1

Montseny, 4 - Jurado, 2
Roig, 3 - Mont., 1
Monts., 1 - P. Trencat, 4
Vald., 4 - Mont., 2
Monts., 2 - Ind., 3

ATLETISME:

1er. Campionat Comarcal de Cross

La Direcció General d'Esports de la Generalitat, junt amb el Consell Comarcal d'Esports de la Selva, han organitzat el 1er. Campionat Comarcal de Cross, que en la comarca selvatana consta de vuit curses que es disputaran a St. Hilari, Arbúcies, Vidreres, La Celler, Sta. Coloma F., Maçanet, Tossa i Sils i en les quals participen tots els col·legis comarcals. Aquesta iniciativa de la Generalitat de fomentar un esport tan important i bàsic per poder practicar-ne d'altres més endavant -com és l'atletisme- ha estat molt ben acollida a nivell local, on hi ha inscrits més de 150 alumnes per participar en les curses. A Arbúcies es va celebrar l'esmentada cursa. el 6 de Desembre i varen participar-hi uns 400 alumnes de diferents categories, destacant la bona actuació dels col·legis locals que obtingueren les següents classificacions:

— BENJAMINS —

MASCULÍ

2on. J.Masferrer - Dr. Carulla
Per equips D.Carulla 3er. lloc i Vedruna el 5è.

FEMENÍ

6è A. More - D. Carulla
Per equips D.Carulla 2on. i Vedruna 5è.

— ALEVINS —

MASCULÍ

4art. A. Soms - D. Carulla
Per equips D.Carulla 2on. i Vedruna 7è lloc.

FEMENÍ

6è lloc F.Aymerich - D.Carulla
Per equips Vedruna en 4art. lloc.

MASCULÍ

En 16è lloc T.Moré - D.Carulla

— INFANTILS —

FEMENÍ

7è lloc A.Aregall - Vedruna
Per equips D.Carulla 5è i Vedruna 6è.

MASCULÍ

En 1er. lloc J.C.Crespo - I.Montsoliu

— CADETS —

FEMENÍ

En 1er. lloc A.Bernadés - I. Montsoliu
JAUME SUREDA

— REGALI SEURETAT

ALS SEUS FILLS.

— LI AGRAIRAN TOTA

LA VIDA.

CLUB DE JUDO ARBÚCIES

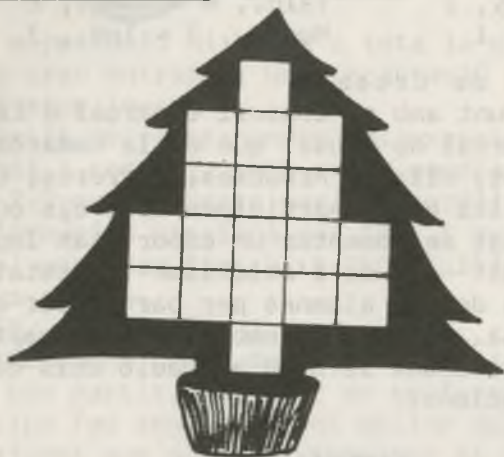
DESITGEN MOLT BONES FESTES ALS
SEUS SIMPATITZANTS I AMICS

entretenciments

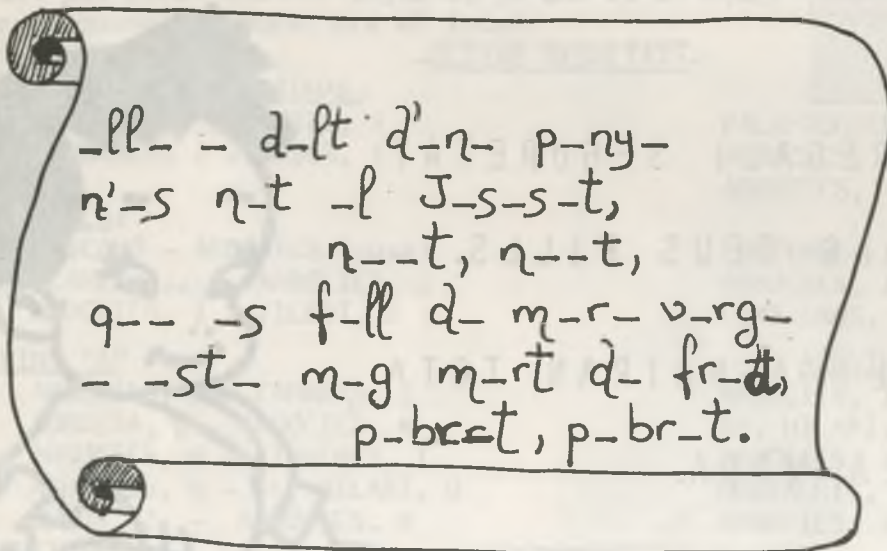
1) MOTS ENCREUATS

HORITZONTALS: 1. Consonant.- 2. "Fer cagar el ...": costum a la llar catalana.- 3. Al revés, establiment de begudes.- 4. Festa commemorativa del naixement de Jesús.- 5. Qualitat de nu.- 6. Símbol químic del sofre.

VERTICALS: 1. Consonant repetida.- 2. Petita obertura feta en una peça de roba i que serveix per cordar-la.- 3. En plural, revinguda d'un riu.- 4. Al revés, preparat sòlid que serveix per rentar.- 5. Article.

3) MANUSCRIT

Si hi poseu les vocals que hi falten, podreu llegir la primera estrofa d'una popular cançó de Nadal.

2)

Si aneu seguint els punts amb una ratlla, podreu descobrir el dibuix que hi ha amagat.

SOLUCIONS

(al número anterior)

1) MOTS ENCREUATS:

	1	2	3	4	5	6
1		P	C			
2	A	L	A	C		
3	A	M	A	D	E	U
4	C	A	C	E	R	A
5		M	E	N	A	
6		S	A			

2) JEROGLÍFIC:

L'ARBRE DE LA
PLAÇA

3) SOPA DE LLETRES:

C	A	D	J	U	O	R	O	T	P	O
A	L	I	C	A	T	E	S	V	L	L
N	C	A	B	N	S	M	C	E	F	E
I	S	B	U	E	L	A	V	N	R	T
R	E	R	N	A	R	I	P	G	E	R
R	L	O	F	R	O	D	H	E	R	A
A	L	T	E	C	T	G	S	L	I	M
B	A	X	I	F	U	A	L	C	A	U
I	N	A	H	I	M	X	J	E	C	V
G	E	B	A	L	U	T	A	P	S	E
A	N	O	R	N	A	V	I	S	E	A

FIRMES COLLABORADORES:

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

BAR EL CENTRE

F. Camprodon 32

ARBÚCIES

CANSALADERIA

Anna M. Ballús

F. Camprodon, 6 ARBÚCIES

TAPISSERIA

MIQUEL SABORIT

F. Camprodon, 43

Tel. 86.05.32 - ARBÚCIES

• "TRESILLOS"

• MOQUETES

• TAPISSERIA EN GENERAL

Electrodomèstics COLL

DESITJA A TOT HOM

BON NADAL I FELIÇ 1981!

e/. F. Camprodon, 23 - ARBUCIES

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**